

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7422/2022
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца Града Краљева, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Краљева и Јавног предузећа „Градско стамбено“ Краљево, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 481/22 од 01.03.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 481/22 од 01.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 481/22 од 01.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 481/22 од 01.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 1548/20 од 10.11.2021. године којом је обавезан тужени да тужиоцима плати на име стицања без основа износ од 450.386,22 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2020. године до исплате и накнади трошкове поступка тужиоцу Граду Краљеву у износу од 36.000,00 динара и тужиоцу ЈП „Градско стамбено“ Краљево у износу од 37.615,44 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и у интересу равноправности грађана.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о обавези туженог да исплати накнаду за коришћење стана без правног основа за утужени период до предаје на основу правноснажне судске пресуде о исељењу, донете у претходно окончаној парници

Имајући у виду садржину тражене правне заштите у овој правној ствари и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у овој парници не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, те нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП.

Наводи ревизије које се односе на утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 401. став 2. ЗПП.

Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питање из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари, која за предмет има захтев за исплату накнаде за коришћење стана након истека периода закупа на одређено време.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 15.10.2020. године. Вредност предмета спора износи 450.386,22 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић